

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי חוקת ח' תמוז תשע"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 434

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר (י"ט, א) ר"ל לאמר שיאמרו לישראל שיקחו מדריגות משה השפלות ומדריגות אהרן הכבוד והתפארת, להשתמש במדות אלו שזאת היא חקת התורה, ר"ל כללים גדולים וחקים טובים לכללת התורה להיות לו עזר נגד היצה"ר שאם היצה"ר משפילו שאינו ראוי להתקדש ואחד כנגדו מדת התפארת מצד נשמתו ראוי לכך, ואם היצה"ר מגים דוחו שכבר הוא קדוש ומהור ישפיל עצמו מצד שפלות חומר.

זאת חקת התורה (י"ט, ב) מצות פרה היא חוקית בלא טעם ואעפ"כ זכו שישראל מסרו נפשם וממונם גם כשהיא מצוה חוקית. דמה בן נתינה הפסיד ממון בשביל מצוה שכלית של כבוד אב וזכה שנולדה אצלו פרה אדומה להראות חביבתם היתירה של ישראל שמוכנים להפסיד ממון הרבה גם בשביל מצוה חוקית. (קצות החושן)

זאת חקת התורה (י"ט, ב) רש"י - גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה וקשה ממש"כ בפרשת אחרי (ויקרא י"ד) ואת חקותי תשמורו, פרש"י שם ... גזרתי עליכם אי אתם רשאים להפטר. וי"ל על פי המדרש על שלמה המלך שהבין מעמם של כל חוקי התורה מלבד פרה אדומה. דשאני חוק פרה אדומה שאין לו כל טעם שכלי (בנגוד לחקים אחרים שיש להם טעם שכלי אלא שהם עמוקים ביותר). ולכך לגבי חוקים אחרים מסביר רש"י א"א להפטר מהם כלומר הבנת הענין עמוקה מאד, משא"כ בחוק פרה אדומה אין לשכל האנושי כל הבנה כלל כך שכל עשייתה בתמימות מלאה ואין לך רשות להרהר אחריה כלומר שלא להביא את עצמו לידי הרהור בשאלות היצה"ר וד"ל. (פנינים לאדמו"ר מלובניץ)

ויקחו אליך פרה אדומה תמימה וגו' (י"ט, ב) אפשר לפרש פרה אדומה רמז לתשובה והוא מלשון פור התפוררה ארץ (ישעיהו כד) ומלשון אתה פוררת בעוך ים (תהלים עד) שפירושו רצון ושבור. דהיינו שדרך הבעל תשובה להיות שבור ורצון...

אשר אין בה מום וגו' (י"ט, ב) רמז שהתשובה תהיה בלי מום דהיינו שלא יעשה התשובה כמצוה הבאה בעבירה, דרך משל הוא מתענה על כפרת עוונותיו ובתוך כדי כך יתגבר עליו ויכעס ויתקוטט על כל דבר קטן וכד' ונמצא שזה התיקון שעשה היום נהפך לקלוקל ח"ו. העצה שתוך כדי עבודת התשובה יהיה בהכנעה ובשפלות אפילו לגבי אנשי ביתו וכו'.

וישב העם בקדש ותמת שם מרים וגו' (כ, א) ע"י שישבו בשלוה ירדו ממדרגתן עד מדריגה שנקרא "העם" ומוזה מצא היצה"ר עליהם מקום תפיסה מתוך רוב שלותם, והסימן מסר ביד האדם כשהוא במדריגה עליונה לא ידבר בנגות שום בריה כי ודאי יחזיק לכל אדם ליותר צדיק ממנו, כי כל חטאותיו לנגדו תמיד, משא"כ כשיורד ממדרגתו אזי יתן דופי לכל אדם והעיקר בקד"ש שהם הצדיקים שנתנו בהם דופי ותמת שם מרים ששבחו והסירו מלבם פשעם וחשבו עצמם לצדיקים...

ותמת שם מרים ותקבר שם (כ, א) דרשו חז"ל נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה לומר מה קרבנות מכפרים אף מיתת צדיקים מכפרת. ואכן מכל צדיק מגיעין לבני דורו ארבעה מיני תועלת האחד שכל העולם נזון בזכותו כמו שאמרו חז"ל על רבי חנינא בן דוסא, השני הצדיק מלמד להועיל דרך ה' על כן דומה פטירתו כשבירת הלוחות, השלישי שזכותו מגינה כצל וכבגד העשוי להציל מקור וחום. והרביעי שהוא מכפר עליהם במיתתו. (לקוטי רבי משה יעקב)

שמעו נא המורים (כ, ב) איתא במדרש שכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, לפי"ז לכאורה קשה מפני מה נענש משה על אמרו שמעו נא המורים הא השכינה היא זאת שמדברת מתוך גרונו ואיהו לא עבד מידי? אמנם איתא בפסחים כל הכועס אם נביא הוא שכינה מסתלקת ממנו. וא"כ כיון שבא משה לכלל כעס דיבר הוא עצמו בפיו שמעו נא המורים ומתוך כך נענש כמה שביטא בעצמו וד"ל. (הגאון רבי שמחה רפפורט)

האשק שחת הרא"ש ז"ע"א כ"ח ניסן תשל"ז ה'בא ל'פס"ס ע"י א.א.

- ג -

חזקים, עד שיגיע להכיר את הבחינה של ייסורי אהבה'.

ואין הכוונה שיגיד בפה שיש לו ייסורי אהבה, כי הרבה הרבה עליו לעבור עד שהכאבים שלו בעצמם נעשים בסיס של ייסורי אהבה. מה שיגיד לפני זה שמקבל את היסורים באהבה זה שקר. ייסורי האהבה הם כ"כ גדולים וחזקים כי אז אין אפילו משהו מהגוף, היסורים הנוראים ביותר שיש בעולם הזה אינם מגיעים ליסורים של מי שמקבל את היסורים באהבה, אין כזה כאב בעולם ואין לו דמיון כלל.

ובכדי להגיע לדרגה זו צריך לעבוד עשרות שנים. אבל האדם צריך להתחיל - "היום אם בקולו תשמעון". יש אומרים: אם זו עבודה של עשרות שנים מה אני צריך לעבוד? מה יצא לי מזה? כך לא מתחילים, רק "ממנו ניקח לעבוד את השם". הוא עובד אתנו כך כבר אלפי שנים מבלי להתעייף, וכך אנו צריכים לעבוד בכאב שלנו.

אם אנו נחיה במושגים הללו נזכה להגיע אל הסוף, ונזכה ל"שופר גדול". הסוף הוא "ביום ההוא יתקע בשופר גדול", שהרבש"ע ירצה להתגלות ולהסיר את הכיסויים המסתירים, ואז הוא ידון את כל העולם ויִּקְאָה שהוא אחד בעולמו והוא השופט כל הארץ. ובשביל כך מוכרח האדם להכנס ביסורים קשים ומרים שאי אפשר כלל להשיג דוגמתם בעולם הזה. ייסורי הטבע הם אפס ואין נגד מה שהאדם עובר כדי

ומפני מה הכאבים שלנו לא מביאים אותנו אל התכלית של משיח? משום שבשעת הכאב האדם לא חי ב"מבשרי אחזה אלוקה", ואינו מונח ב"יסורים של אהבה". הוא מונח בכאבים של שבר ויאוש, ורוצה את משיח, לא בגלל שהוא באמת רוצה משיח, רק בגלל שהוא רוצה להקל מעליו את היסורים ולצאת מהכאבים, הוא מחפש דרך לצנן את הכאבים שלו ולסיים אותם, לכן הוא מדבר על משיח. אבל משיח כזה אף פעם לא יכול לבוא, כי זה היפך ענינו של משיח. הבחינה של משיח היא שהוא חי בכאבים העמוקים ביותר והוא מקבל את היסורים, שזה בחינת רבי עקיבא שיצאה נשמתו באחד. דהיינו שהכאב מביא אותו לאיחוד, ובתוך הכאב הוא נשאר באותו מעמד כמו באי כאבים, כמו שנאמר בתהלים "באלקים אהלל דבר בה' אהלל דבר", הן כשיש 'אלקים' - דין, והן ה' - רחמים, שניהם אצלו אותו דבר.

האדם שהגיע לבחינה של ייסורי אהבה, עבר בדרכו את הכאבים הכי חזקים והכי גדולים, וזה הביא אותו שלא נהיה עייף, בגלל ש"אודך כי עניתני ותהי לי לישועה". כשאדם מתעייף הוא נופל, אבל ממנו ניקח לעבוד את ה', כמו היצירה שמתחיל בכל פעם מחדש, וזה נמשך כבר אלפי שנים ללא הפוגה, כך אסור לו לאדם להעצר בגלל היסורים שלו. עליו להמשיך בכאבים הכי

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

434
א

בכדי להגיע לכל זה עלינו להשריש את ההכרה כי לכל העולם יש סוף. אנו רגילים שאדם שחי בעולם הזה הוא נפטר בסופו של דבר, אולם אף אחד לא חושב שגם הוא יגיע אל הסוף. הוא חושב י"ש כאלו שמתים. הוא יכול להיות זקן בן מאה וכלל לא חושב על הפטירה שלו. האדם כ"כ מצומצם וחי בצמצום המוח שאפילו לפני הפטירה לא נכנס בו איזה מחשבה או פחד שהוא הולך להפטר מן העולם. אולם יש מצבים שבהכרח מביאים את האדם להכרה כי יש קץ לכל בשר, כאשר עומדים בבית הקברות ורואים שבסופו של דבר כולם נפטרים, פלוני ופלוני שהיו בן-אדם כמוני והנה הם שוכבים מתים, רואים בעין שכמו שיש התחלה יש גם סוף. ומן ההכרה הזו עלינו ללמוד שכמו כן גם לעולם יש סוף, ובסופו של דבר יבוא המשיח, ואנו נזכה לאורו של משיח. עכשיו אנו עומדים ביסורים לא פשוטים, כל אחד עסוק בכאביו ולא חושב כלל על משיח, אם הוא כבר הזכיר את משיח זה רק שגרה, מצות אנשים מלומדה. אבל עלינו ללמוד מן המציאות, כמו שלאדם יש סוף כך לעולם יש סוף, ואנו נזכה לאורות של משיח. למרות שזה לוקח הרבה זמן, ולמרות שאנו רואים בכאבים הכי עמוקים שאף אחד לא רוצה בכלל לשמוע, אבל אם אנו נתאחד ביחוד גמור שכל היסורים שלנו יתיחדו, היסורים הללו יביאו למשהו של יסורי אהבה.

שיגיע ליסורי אהבה, ליסורים שיביאו אותנו להכרת הבורא.

כי את ההשגות הללו האדם לא משיג ממה שהוא לומד או עובד בעולם הטבע, רק מהיסורים הקשים שהוא עובר בעולם ולא נשבר מהם יגיע ליסורי אהבה, וכך הוא משיג את בחינת משיח. אבל באופן שאנו מדברים בעולם הזה מבחינת משיח - מי יודע כמה זמן זה עוד ימשך, כי לא זה מה שיביא את התכלית של הגאולה השלמה שלנו, התכלית של "ביום ההוא יתקע בשופר גדול".

- ד -

בדור החלש שלנו כל אחד בפני עצמו אינו מסוגל להגיע לזה, אך אם אנו נהיה באחדות הכאב ישבר. מתי שלא יהיה אצלנו קנאה ושנאת חנם ולשון הרע. אבל מאד קשה להגיע לאחדות, כי כשאחד רואה אצל השני דבר קטן מיד מתעוררת בו קנאה, והשנאת חנם מתעוררת מאליה. ואם הוא שומע איזה מילה שהשני דיבר עליו, בוערת בו אש, והוא רוצה לשרוף אותו עם המילה, ואיתו ביחד. ואנו צריכים להגיע לאחדות כזו שהיסורים שיש לכל אחד יתאחדו, ואז היסורים הללו יביאו שהאדם יצא מהמציאות שלו, מהמציאות של עולם הטבע עולם העבודה ועולם העשייה, וכשיצא מהמציאות יבוא לאחדות כזו שתביא ליסורי אהבה, בחינת אחד. אז ירצה האדם לתת את כל החיים שלו ולהיות מונח ביסורים נוראים כדי להשיג את יסורי האהבה, ואת בחינת משיח.

המשך יבוא אי"ה.

וראה אותו וחי (כ"א, ה') דרשו חז"ל (טובא ברשי') וכי נחש ממית ומחיה, אלא בזמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין. וצריך ביאור, הניחה במלחמת עמלק ראו בני ישראל את משה רבנו מתפלל מובן שאז התעוררו גם המה לתפלה בהביטם כלפי מעלה, אבל בנחש הנחשת מה עורר אותם ההבטה כלפי מעלה בלבד כדי לשעבד לבם לה'. רואים מכאן שדור כונסי הארץ בתוך תוכם ופנימיותם היו לבם משועבד לשמים ורק איזה היסח דעת חצוני היה בהם. וכאשר הסתכלו אל נחש הנחשת התעוררו ההרגשים הפנימיים החבויים בתוכם ומשתעבדים למקום ברוך הוא בכל לבם.

(כרם טוביה)

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה
ולהכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר יהודה לייב פרוש ומשפ' להולדת הנין ולנישואי הנכד
משפ' קירשנבוים להולדת הנינה

הר"ר נחמן קירשנבוים ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מרדכי פרוש ומשפ' להולדת הבת

הר"ר אמנון כוור ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר משה הלר ומשפ' להולדת הבת

הר"ר רחמים זבולון ומשפ' להולדת הנין

הר"ר אהרן תופיק ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' לאירוס' הנכד

הר"ר יעקב עקשטיין ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח אברהם עקשטיין לאירוסיו

משפ' מורגנשטרן לאירוס' הנכד

משפ' איתן לאירוס' הבת

הר"ר מנחם טייטלבוים ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח שמואל דוד טייטלבוים לנישואיו

הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' לנישואי הבת

הבה"ח מאיר כהן לנישואיו

משפ' כהן לנישואי הבן

